USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. OSV/3418/04/SD - 99/KR ze dne 8. 6. 2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 16/2004 - 154 ze dne 30. 11. 2011, o neustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 16/2004 - 108 ze dne 28. 2. 2011,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) ve smyslu daného poučení podal v zákonné lhůtě kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 16/2004 - 154 ze dne 30. 11. 2011, kterým byla zamítnuta žádost o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 16/2004 - 108 ze dne 28. 2. 2011.

Podání stěžovatele ve věci kasační stížnosti ze dne 16. 12. 2011, která bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu 9. 1. 2012, však neobsahovalo všechny náležitosti podle ustanovení § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto usnesením č. j. 6 As 2/2012 - 17 ze dne 17. 1 2012, jež nabylo právní moci dne 31. 1. 2012, vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnost ze dne 16. 12. 2011 tak, že skutkově a právně konkretizuje důvod podané kasační stížnosti, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s., a k předložení podání v čitelné podobě - tj. napsáno na psacím stroji, na počítači, případně tiskacími písmeny. K odstranění vad podání mu byla stanovena ve smyslu ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. lhůta jeden měsíc od doručení usnesení. Stěžovatel byl řádně poučen, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat,

bude jeho podání odmítnuto. Stěžovatel byl rovněž řádně poučen, že proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Uvedená výzva byla stěžovateli doručena 31. 1. 2012 a stěžovatel na ni reagoval podáním z 3. 2. 2012, jež bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno 7. 2 2012, a v němž stěžovatel opětovně nekonkretizoval důvody podané kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s.,

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost, c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, d) nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí nebo o zastavení řízení.

Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. /za použití § 120 s. ř. s./ kasační stížnost směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 Cad 16/2004 - 154 ze dne 30. 11. 2011 odmítnout.

Vzhledem k výše uvedenému bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil

předseda senátu